

Abstrakt

Disertační práce se zabývá jevem zvaným environmentalizace veřejného stavebního práva. Jejím cílem je na půdorysu právních předpisů, doktrinálních názorů a velmi obsáhlé judikatury správních soudů analyzovat základní faktory způsobující pronikání vlivů životního prostředí do procesů veřejného stavebního práva. Právě analýza těchto faktorů a následné zobecnění závěrů stran analyzovaného jevu je jejím hlavním obsahem. Práce odpovídá na otázku, do jaké míry je současné veřejné stavební právo ovlivněno „environmentálními akty“ – tedy co a v jaké míře ovlivňuje procesy veřejného stavebního práva ze strany práva životního prostředí. Vlastní text práce člení autor do sedmi podrobněji členěných kapitol. První tři z nich lze vnímat jako postupně konkretizovaný obecnější rámec problematiky, od východisek v podobě požadavků unijní právní úpravy a základních charakteristik stavebního práva až po detailní analýzu jednotlivých administrativních nástrojů („finálních“ správních aktů) stavebního práva. Další tři kapitoly jsou věnovány podrobnému zkoumání mechanismů posuzování a zohledňování zájmů ochrany životního prostředí při „rozhodování“ v oblasti stavebního práva. V první z nich (kapitola 5.) se autor zabývá právní povahou jednotlivých typů aktů aplikace práva vydávaných orgány ochrany životního prostředí a jejich rolí v procesech stavebního práva. Navazující kapitola (kapitola 6.) je pak věnována posuzování vlivů koncepcí (SEA) a záměrů (EIA) na životní prostředí a jejich vztahu ke stavebněprávním nástrojům. Zvláštní pozornost věnuje autor problematice stavebního dozoru jako nástroje prosazování v ochraně životního prostředí (kapitola 7.). Poměrně významné změny, které s sebou přinesla novelizace stavebního zákona a celé řady relevantních souvisejících předpisů provedená zákonem č. 225/2017 Sb., jsou analyzovány v závěrečné 8. kapitole.